

Առաց.—Կէրթամ Զինըմաչինայ թակեաւորի քեազաք:

Առաց խովիւ.—Արի նստի ըստայ, կաթմ կթեմ կի, նոր էլի կընայ:

Առաց.—Ձէ՛, ես վռազն եմ, ես կէրթամ:

86. Խովիւ առաց.—Էս տեղէն էրթացող իւր չը կայ, անկաթ ուտել չըմ թողնի էրթայ: Զէօռէօվ նստացիւց. մէկ ճօճ տաշարմ կար ինոր խէտ, որ չորս մարթ կլէօղկներ մէչն, էտ տաշար հըլին¹ կաթ արաց, իտի² Սանասարի առչև խացի խետ: Էտ խովըվու միտին էլ ինչ ա, կուղի Չուբի³ խըլխին, տեսնանք ինոնց սօ քեանիմ ա: Էտ կաթ ուտելով՝ էն կը խասկընայ ինոնց սօեր քեանիմ ա: Ով որ էտ ճամխով կերթայ, էտ խովիւ էտա ցեղ կանի, ապա կը թողնի կերթան Գէօհար խանըմի մօտ. էն տեղ փալիվաներ տրանց կըսպանեն, կլէօի կը կարէն, կանեն պերթ:

87. Խովիւ տաշտ հլին կաթ որ իտի Սանասարի առչև ուտելու, զինք կընայ ոչխարի պիւլէօր կան կեալ: Մէկ փաթ կան էկաւ, Սանասար բէօռաց.—Խովիւ, արի քիւ կօտ վուրու, կայ պարօլ, ես տէրթամ: Խովիւ էկաւ, որ տեսաւ Սանասար կաթ կիրէ, կօտ կործէ, իրը տեղ աէօղաց, առաց.—Սանասար, կընայ պարօլ, մի՛ վախենա՛. գոր էրթաս մարթ քե չի՛ յաղթի:

88. Սանասար կընայ, խասաւ թակեաւորի սարին, քեառսուն փալիվաներ էկան, որ վիզ տը կտրեն:

Սանասար ինոր մտիկ մէչ առաց.—Իսոյնք էկան յըմ վիզ տը կտրեն. ապա ես ինչ անեմ:

89. Ես յըմ ծին չը պիրի, յըմ գուրդ չը պիրի, ընչով կուտանեմ իսոյնք խետ. թուրը մինակ պիրի: Թուրը քեաշեց, մայտան կայնաւ: Փալիվաներ էկան չորս պտոտ պունցիկն: Գէօհար խանըմ փանջարէն կայնէ, թամաշայ կանի: Թուրը հզար փալիվաներին, վիզ կտրեց. փալիվաներ չըն կեանայ ինոր մօտխըսնայ:

90. Մինչև իրիկուն կուտան, քսան փալիվան ըսպանեց. կիշերն էլ փալիվաներ կուտ արին, ասին.—Կը մթնի, մենք կը զանենք ինոր կըսպանենք, կիշեր մութն ա: Զուր խըլըսուն տաս փալիվան էլ ըսպանեց: Խըլըսունից մինչև իրիկուն կուտ արին, խինգ էլ ըսպանեց: Լէշեր ինգեաւ չորս պիւլըր, չիմանի վերէն, արունը կայնեց մէչտեղ:

91. Սանասար մնաց արնի մէչ. արուն Սանասարին պունցի: Ել ոչ Սանասար կէրցաւ արընից տիւտ կեայ, ոչ փալիվաներ կերցան Սանասարին սպանել: Մնացին խինգ փալիվան, չորս պիւլէօր կան կիկեան, չընկըխշնա⁴ մօտխընայ Սանասարին:

Կուտ էտա ցեղ մնաց:

1. Լիբը լցրած: 2. Դրեց: 3. Փորձել: 4. Համարձակուել: